

Het syndroom van Down

Wat zijn de wezenlijke achtergronden van de incarnaties van het syndroom van Down?

Marieke: "Zoals ieder leven dat hier op aarde wordt geleid een diepere betekenis uitdrukt, zijn zij die geïncarneerd zijn binnen de verschijningsvorm die wij aanduiden met het syndroom van Down - vroeger wel het mongooltje genoemd - zeer betekenisvol binnen de menselijke evolutie. In het geval van het syndroom van Down hebben de begeleiders vanuit de onstoffelijke wereld om voorrang gevraagd om dit thema uit te diepen en wel om heel specifieke redenen die ons nog te weinig bekend zijn.

Zij hebben aangegeven dat er grote risico's ontstaan ten aanzien van de geestelijke ontwikkeling van de mensheid op aarde doordat er momenteel wereldwijd zoveel abortussen plaatsvinden waardoor onder andere zielen die incarneren binnen het syndroom van Down niet levend geboren worden, of zelfs na de geboorte het leven ontnomen wordt, zoals bijvoorbeeld in China gebeurt. Zij maken dus weinig kans om te incarneren gezien de angsten die in ons leven om open met hen in ontmoeting te treden. Ze hebben mij laten inzien door middel van innerlijke beelden en uitleg in teksten wat de spirituele betekenis is van incarnaties als deze in relatie tot de aarde-ontwikkeling en daar wil ik graag aandacht voor vragen.

Om te beginnen hebben deze incarnaties een gevende rol binnen de aarde-ontwikkeling, op een veelal onzichtbare wijze. Bijna zonder uitzondering zijn personen met het syndroom van Down oude, al zeer hoog ontwikkelde zielen, die gekozen hebben een leven van dienstbaarheid aan te gaan in een bescheiden zichtbare verschijningsvorm, waarbij de uitstraling op de voorgrond staat en niet het praten en denken. Het ligt ook in hun bestemming om niet zichtbaar te functioneren, omdat zij - juist in de neutraliteit van de uitstraling die ze willen bewerkstelligen - daardoor minder conflictmatig hun werk kunnen doen. Mensen met een uitstraling die direct opvallen en ook mentaal daarop aanspreekbaar zijn, geven veel meer aanleiding tot confrontaties bij mensen die niet willen ontvangen wat de ander veelschenkend uitreikt. Men wil dan begrijpen en door de wens om te begrijpen wat de ander doet, kunnen er ook allerlei misverstanden en drogredeneringen ontstaan die voorkomen dat geaccepteerd wordt wat wordt aangereikt. Mensen met het syndroom van Down kunnen bogen op een bijzondere gesteldheid van lichaam en aura, waardoor ze in versnelde mate kosmische energieën kunnen opnemen en filteren, waardoor ze die in een verhoogde frequentie, veel minder gecensureerd, kunnen laten doorstromen naar hun omgeving. Daarom is juist het in het verborgene werkzaam zijn voor hen een gunstige omstandigheid."

Kun je uitleggen wat kosmische energieën zijn?

Marieke: "In de kosmos is er een continue stroming van energieën actief en de frequentie van deze energieën is veelzeggend. Hoe hoger frequent en alert actief deze energieën zich doen uitbeelden, hoe minder gevoelig wij als normaal ontwikkelde mensen daar langdurig voor kunnen openstaan. Het raakt ons veld wel aan, maar wij zijn onvoldoende in staat daarmee ineen te vloeien. We hebben een andersoortige energiefrequentie die deels botst met de hoog-sensitieve alertheid van de kosmische energieën. De chakra-ontwikkeling bij mensen met het syndroom van Down is andersoortig. Alle chakra's zijn minder trechtervormig van aard maar hebben een directere, bredere ingang en met name het kruinchakra is daar heel opvallend in. Bij ons is het kruinchakra over het algemeen trechtervormig en waar de energie het schedeldak inkomt, wordt het uitgestraald naar het pranakanaal dat in het ruggemerg ligt. Bij mensen met het syndroom van Down valt het kruinchakra als een koker recht naar beneden, direct op het verhemelte, en de huid beeldt een andere stand uit dan bij ons.

Door de vaak grotere en dikkere tongstructuur wordt de huid omhoog gedrukt en heeft deze een fijngevoelig radarsysteem ontwikkeld dat uit het verhemelte informatie aftapt. Dit neem ik waar in het auraveld. Het auraveld is ook bijzonder rond (gevuld) in uitstraling en opmerkelijk is dat met

name bij het keelchakra een grote insnoering plaatsvindt aan de voorzijde van het lichaam. Je zou het kunnen vergelijken met een ballon die rijk gevuld is met kosmische energieën maar waarvan de inhoud in de letterlijke vertaalslag door woordelijke uitdrukking slechts via een klein tuitje aan die ballon naar buiten kan komen. De uitstraling is dus heel volledig, maar de directe verwoording is beperkt.

Kosmische energieën zijn op zich neutraal van aard. Zij hebben een sterk activerende en zuiverende werking voor hen die daarmee in contact staan. Ze geven aanleiding tot zinservaringen en bewerkstelligen een energie-oplading waar wij op aarde ook van afhankelijk zijn. Ze zijn een energiebevoorradende substantie met een hoog alert niveau daarin. Men noemt dit ook wel prana, een levensbrengende energie die met name het onstoffelijke energielichaam van de mens doet voeden, die ook de kosmos vult met aanwezigheid en die gezien haar hoog opladende gesteldheid levensbevruuchtend is, ook voorbij materie.

Doordat mensen met het syndroom van Down die kosmische energieën doorlaten zijn ze zelf ook veel neutraler, geslachtslozer qua energie. Zij hebben gekozen voor een leven vanuit dienstbaarheid met de bedoeling de aarde te voorzien van energieën, de toekomst waardig. Zij zijn eigenlijk bemiddelend tussen dat wat reeds gaande is op aarde en dat wat in de toekomst nog geïncarneerd dient te worden qua bestemmingsmogelijkheden. Zij filteren bijna ongecensureerd energieën voor vernieuwing. Doordat die vernieuwing niet al daadwerkelijk bekend dient te zijn en zij daar ook niet over kunnen en mogen spreken, gezien de wijze waarop zij incarneren, is het meer een ongezegde overdracht van niet aflatende mogelijkheden, die de mensheid worden aangeboden, zonder dat wij daar al een gericht beeld bij kunnen vormen.

Daarom hebben zij ook lichamelijk heel aparte geleidingssystemen voor deze energieën. Zo is er onder andere een andersoortige vochthuishouding, een andere mineralensamenstelling binnen de hersenen, een andersoortige hand(lijn)ontwikkeling, de oogstand is anders en de huig en tong hebben een aparte structuur. In de medische wetenschap gaan wij steeds verder om mensen naar ons beeld te vormen en wij laten hen dan niet in wat zij in wezen zelf zijn en in hun heel eigen functie daarin. Ik denk bijvoorbeeld aan tongcorrecties bij personen met het syndroom van Down. Dit heeft gevolgen die voorbij het lichamelijke alleen gaan. Je grijpt namelijk in in het systeem van pranadoorlating via het verhemelte en de huig en daarmee sta je juist die optimale waarde van doorlaatbaarheid in de weg."

Waarom zijn mensen zo bang voor het afwijkende, het ongewone?

Marieke: "Allereerst is er de angst dat de verzorgingsbehoefte die personen als deze soms hebben, niet opweegt tegen dat wat zij te schenken hebben. Vaak is dat een vooraangenomen angst die niet conform de werkelijkheid is. Het is ook algemeen bekend via hen die langdurig omgaan met mensen die het syndroom van Down uitbeelden, dat deze zeer veel geven, ongezegd. Dat is de enorme zijnskwaliteit waarin denken en voelen niet gescheiden zijn, maar samenvallen. Mijn begeleiders hebben ook gezegd dat personen met het syndroom van Down vaak incarneren in situaties waar het belangrijk is dat personen aangeraakt worden met die vernieuwende energieën, zodat de incarnatie van een kind als deze in jouw omgeving ook heel veeluitreikend naar die directe omgeving actief is, oplichtend op een niet zichtbare wijze. Het kind zal ongezegd trachten zaken te vernieuwen, ook op geestelijk gebied, binnen de omgeving waarin het vertoeft. Een ander aspect van de angst is: wat men niet begrijpt, kan men moeilijk liefhebben; en hier valt veel niet te begrijpen, alleen maar te ervaren. Veel mensen zijn afgedreven van zelf ervaren, hebben teveel voorgeprogrammeerde aannames gedaan over hoe de werkelijkheid eruit zou mogen zien en zijn dus nog te weinig bekend met de eigen beleving van wat er aangeraakt wordt door hen die niet algemeen voorkomend zijn. Die ervaring aangaan is een gevoelservaring. Waar nu mentale overdruk heerst, hier en ook elders in de wereld, of waar men zich gevoelsmatig te eenzijdig ontwikkeld heeft, bijvoorbeeld over-emotioneel in plaats van gevoelens binnen een rustige gewaarwording kunnen betreden, daar is het heel moeilijk om de kwaliteit van deze mensen te doorgronden."

Kun je enkele van hun kwaliteiten noemen?

Marieke: "Je kunt waarnemen dat het goede luisteraars zijn die aandachtsvol luisteren zolang er wezenlijk gesproken wordt. Wanneer er geen wezenlijke communicatie gaande is, houden zij geen aandacht vast. Zij zijn dus een voortdurende spiegeling omtrent zingeving en zinvolheid en authenticiteit binnen contact. Zij kunnen via lichte aanrakingen heel veelzeggend zich meedelen. Ook kunnen zij hun aandacht vasthouden naar personen die zich niet verstaan voelen. Zij zijn zeer gevoelig, waardoor zij niet alleen kleine verschuivingen in hun omgeving registreren als zijnde wezenlijk belangrijk, maar ook zelf lichtgeraakt kunnen functioneren wanneer men niet wezenlijk

rekening houdt met hun fijnzintuigelijkheid. Zij kunnen dan ook makkelijk uit balans raken. Dit kan verstoring in hun optreden teweegbrengen. Wanneer zij zich lange tijd ongezien voelen in hun wezenlijke kwaliteit of langdurig te weinig fijngevoelig worden aangeraakt, kan dat bij hen ook leiden tot allerlei ziektes.

Wat verdient aandacht in het omgaan met personen met het syndroom van Down?

Marieke: "In het algemeen kun je zeggen dat bij personen die verstandelijk gehandicapt zijn het mentale overwicht ontbreekt. Dat kan zeer gunstig zijn voor een andersoortige ontwikkeling die bijzondere doelen voorstaat. Mensen met een verstandelijke handicap zijn bij uitstek geboren, niet om zich mentaal te ontwikkelen, maar om zintuigelijk andersoortige zaken te ontwikkelen dan bij ons gewoon is. Het is bij ons bijvoorbeeld bekend dat een blinde beter luisterend wordt en dat een dove meer ziend wordt. In het geval van verstandelijk gehandicapten is er altijd sprake van een overwichtige ontwikkeling op andere gebieden in hun persoonlijkheidsstructuur en zintuiglijke ontwikkeling. Dat houdt in dat zij ook makkelijk overprikkeld kunnen worden. Daarom is het ook wezenlijk van belang dat men dat, bij elke soort verstandelijke handicap, toetsingsgewijs onderzoekt. Wanneer een kind makkelijk teveel indrukken opneemt, is het belangrijk het kind vooraan in de klas te zetten want dan krijgt het minder prikkels te verwerken. Als het gehoor overgevoelig is, kan een kind beter midden in de klas zitten, want dan komen geluidsprikkels in ieder geval evenwichtig binnen. Dan is het ook belangrijk dat in een klas personen niet kris kras door elkaar spreken, maar na elkaar aan het woord komen. Een overprikkeld kind dient niet teveel felle kleuren om zich heen te hebben, maar meer pasteltinten. Iemand die zeer huidgevoelig reageert zal zachte stoffen om de huid nodig hebben die geen aanleiding geven tot wrijving. Zo kun je op verschillende manieren rekening houden met een overmatige fijnzintuigelijke ontwikkeling.

Heel heilzaam, ook ter ontlasting van de vele indrukken, is het vertoeven in een natuurlijke omgeving zoals in de natuur en met dieren. Mensen met het syndroom van Down worden niet moe zoals wij moe worden, maar lijden meer aan een oververzadiging van met name onnatuurlijke indrukken. Water, lucht, een kamer vol planten of een lege kamer, al naar gelang de behoefte kan zeer verkwikkend werken.

Bij spel, muziek en zang staat het genieten en zijn op de voorgrond. Niet zozeer het oefenen. Vanwege een tekort aan adem is zingen vaak moeilijk, neuriënd begeleiden kunnen zij heel genuanceerd. Het samenzijn met andere personen met het syndroom van Down en het elkaars hand vasthouden kan zeer troostrijk en bevestigend voor hen zijn en hun energie-uitstraling vermeerderen. Zij zien zichzelf namelijk als evenwichtig en hun omgeving als uit balans.

Ten aanzien van het syndroom van Down kan ook nog het volgende worden gezegd: wanneer denken en voelen in evenwicht zijn, functioneer je meer vanuit 'zijn'. Bij hen nu is er sprake van een in eerste opzet functioneren vanuit een zijnskwaliteit en het is hun beperkte vermogen om uit te kunnen beelden - door de achterstand in hun spraakvermogen en het afknijpen bij het keelchakra - wat wetend in hen rust. Zij kunnen het mentale denken niet echt scheiden en daarom is het anders ontwikkeld dan bij ons. Wij kunnen denken en vervolgens voelen en vice versa, soms gaat het tegelijkertijd en bij een aantal van ons lijkt het redelijk synchroon te gaan, maar dat is niet gewoon. Bij hen is het echter geen afzonderlijke kwaliteit en daarom hebben ze ook moeite zaken afzonderlijk met hun denken op te nemen. Alleen maar denken is voor hen storend. Ze leren het meest van het leven zelf.

Personen met het syndroom van Down onderscheiden zich binnen de groep van verstandelijk gehandicapten, omdat het om hoogverlichte zielen gaat die zeer dienstbaar, in een offerende gesteldheid, niet zichtbaar functioneel zijn met ook de bedoeling geen tegenstelling af te werpen. Als zij namelijk zichtbaar zouden zijn in de grootheid van hun geestelijke gesteldheid, zouden ze meer tegendruk krijgen en ook meer mentale zaken in zichzelf dienen te verwerken. Zij hoeven niet mentaal te verwerken. Een Ghandi of een Mandela of dat soort mensen dienen elke keer via hun denken weer terug te komen in communicatie naar buiten toe en dat vergt van hen veel meer mentaal. Er zijn binnen het syndroom van Down wel gradaties. De een straalt meer uit dan de ander, maar zij hoeven niet de mentale weerstand van de ander te weerleggen. Dat maakt de incarnatie voor henzelf geestelijk rustiger. Het doorlaatbaar zijn voor hoge kosmische energieën is voor hen lichamelijk al bijzonder zwaar, waardoor zij vaak vroeger sterven dan de gemiddelde mens."

Tenslotte volgt hieronder een stukje tekst zoals ik dat van mijn begeleiders kreeg over personen met het syndroom van Down:

"Het zijn verluchtende zielen die de ether van de aarde doen vervullen met energieën van balans,

die het mogelijk maken dat de aarde-ontwikkeling ingrijpend beïnvloed kan worden door hun vorm van aanwezigheid. Die is niet andersoortig te schenken dan door deze vorm van incarnatie, daar zij anders teveel waargenomen zouden worden op hun functie als geestelijk zeer hoogwaardig staand en de ander zich anders onnodig zeer klein zou achten in hun aanwezigheid".